Mahal ng Diyos ang Kanyang mga lingkod sa Islam, kaya bakit hindi Niya pinapayagan ang pagsunod sa individualismo? Ang individualismo ay ang paniniwala na ang pagtatanggol sa interes ng indibidwal ay dapat na maisakatuparan sa ibabaw ng mga konsiderasyon ng estado at mga grupo, habang tinututulan nila ang anumang panlabas na pakikialam sa interes ng indibidwal mula sa lipunan o mga institusyon tulad ng gobyerno.

Maraming talata sa Quran ang tumutukoy sa awa ng Diyos at pag-ibig Niya sa Kanyang mga lingkod, ngunit ang pag-ibig ng Diyos sa Kanyang lingkod ay hindi katulad ng pag-ibig ng mga tao sa isa't isa, sapagkat ang pag-ibig sa mga pamantayan ng tao ay isang pangangailangan na hinahanap ng umiibig sa minamahal, ngunit ang Diyos ay walang pangangailangan sa atin. Ang Kanyang pag-ibig sa atin ay isang pag-ibig ng biyaya at awa, pag-ibig ng makapangyarihan sa mahina, pag-ibig ng mayaman sa mahirap, pag-ibig ng makapangyarihan sa walang magawa, pag-ibig ng dakila sa maliit, at pag-ibig ng karunungan.

Pinapayagan ba natin ang ating mga anak na gawin ang anumang kanilang nais sa ngalan ng ating pag-ibig sa kanila? Pinapayagan ba natin ang ating maliliit na anak na tumalon mula sa bintana ng bahay o maglaro ng nakabukas na kable ng kuryente sa ngalan ng ating pag-ibig sa kanila?

Hindi maaaring ang mga desisyon ng indibidwal ay batay sa kanyang pansariling pakinabang at kasiyahan, at siya ang sentro ng pansin, at ang pagsasakatuparan ng kanyang pansariling interes ay nasa ibabaw ng mga konsiderasyon ng bansa, epekto ng lipunan at relihiyon. Hindi rin ito nagbibigay pahintulot na baguhin ang kanyang kasarian, gawin ang anumang nais niya, isuot at kumilos sa kalsada ayon sa kanyang nais, sa ngalan ng "ang kalsada ay para sa lahat."

Kung ang isang tao ay nakatira kasama ng grupo ng mga tao sa isang bahay na pinagsasaluhan, tatanggapin ba niya na may isa sa kanyang mga kasamahan sa bahay na gagawa ng hindi magandang gawain tulad ng pagdumi sa sala ng bahay sa dahilan na ang bahay ay para sa lahat? Tatanggapin ba niya ang buhay sa bahay na iyon na walang mga batas at regulasyon? Ang tao na may ganap na kalayaan ay nagiging isang masamang nilalang, at napatunayan na hindi niya kayang magdala ng ganitong kalayaan.

Ang individualismo ay hindi maaaring maging kapalit na pagkakakilanlan para sa isang pangkalahatang pagkakakilanlan, gaano man kalakas o makapangyarihan ang indibidwal. Ang mga miyembro ng lipunan ay magkakaiba-iba na hindi magagawa ng ilan kung wala ang iba, at walang sinuman ang maaaring mabuhay ng walang tulong ng iba. May mga sundalo, doktor, nars, at hukom, paano kaya mangyayari na bawat isa sa kanila ay magpapasakop sa kanilang pansariling kapakanan at kasiyahan sa iba upang makamit ang kanilang kaligayahan, at maging sentro ng pansin?

Sa pagbibigay ng kalayaan sa mga tao sa kanilang mga likas na pagnanasa, sila ay nagiging alipin ng mga ito, at ang Allah ay nais na maging panginoon sila sa kanilang mga sarili. Ang Allah ay nais na ang tao ay maging matalino at maingat, na nagkokontrol sa kanyang mga likas na pagnanasa. Hindi kinakailangang itigil ang mga likas na pagnanasa, kundi ituro ito sa pag-angat ng espiritu at pagpapabuti ng kaluluwa.

Kung ang isang ama ay nag-oobliga sa kanyang mga anak na maglaan ng oras sa pag-aaral upang makamit nila ang isang mataas na antas ng edukasyon sa hinaharap, kahit na nais lamang nilang maglaro, siya ba ay magiging isang malupit na ama sa panahong iyon?

سؤال وجواب حول الإسلام
Source: https://www.mawthuq.net/demo/qa/tl/show/114/
Arabic Source: https://www.mawthuq.net/demo/qa/ar/show/114/
Sunday 1st of November 2026 12:28:49 PM